

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.

Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1940. Št. 2.

Posamezna šte. 1 Din.

Misijon v naši župniji

Skrb za zveličanje in oslovka senca.

V starih Atenah na Grškem je imel največji govornik sveta, stari Demosten, sredi trga zopet ognjevit govor, s katerim je hotel navdušiti svoje someščane za rešitev svobodne domovine. Toda med njegovim govorom je zaspalo mnogo njegovih poslušalcev. Demosten se je v začetku razburjal, ko je videl, kako malo se brigajo pomehkuženi meščani za svobodo svoje države. Nato pa je prišel na pametno misel. Prišel je pripovedovati sledečo zgodbo:

„Neki mož je najel osla, da bi z njim napravil popotovanje. Na poti pa je sonce silno pripekalo, da ni mogel več zdržati v sedlu. Stopil je z osla in je nadaljeval svojo pot v oslovski senci, ki ga je varovala pred pekočimi sončnimi žarki. Ko se je vrnil, je pripeljal osla njegovemu gospodarju, toda plačati ni hotel najemnine. Jaz nisem osla nič rabil, ampak samo njegovo senco, zato nič ne plačam od osla,“ je govoril gospodarju osla. Zadeva je prišla pred sodišče... Tu je Demosten prenehal govoriti. Njegovi poslušalci pa so sedaj pričeli dvigati glave in so silili v njega: „No, povej, kako je bilo potem...“

Tu se je pa Demosten razjezil in jim je govoril:

„Če vam govorim o oslovski senci, potem pokažite polno zanimanje za to, ko gre pa za srečo ali gorje someščanov, za življenje in smrt domovine, pa mirno spite...“

Tem atenskim meščanom je podoben marsikak katolik. Koliko zanimanja pokaže svet, ko gre za vojske, za šporine prireditve, za modo, za zabavo, za razne družabne čenče, za škandalčke drugih, za trgovino, za zaslužek itd., itd. Ko gre pa za večno srečo ali večno nesrečo, ko gre za dušo, ki je več vredna, kakor ves svet, takrat pa svet spi brez zanimanja za to vprašanje....

Za oslovsko senco se brigajo, za največje dobro so pa zaspano brezbrizni.

„Le eno je potrebno“, kliče Gospod v svetem evangeliju. Vse drugo na zemlji je kakor prazen nič pred to največjo potrebo — zveličanje duše!

Misijon v župniji nas hoče zdramiti iz spanja, v katerega svet zazibava greh in satan. Misijon hoče zbuditi v nas vseh trdno voljo: hočem za vsako ceno rešiti svojo dušo. Hoče nas zbuditi, da bo nam v življenju prva, v primeri z drugimi — edina skrb, rešitev svoje duše.

Danes meni, jutri tebi...

Lansko leto je v naši župniji med 45 odraslimi mrličji umrlo neprevidnih 9 oseb, torej vsak peti odrasli

mrlič je umrl nepreviden. Leta 1938 je umrlo neprevidnih 17 odraslih oseb med 50 odraslimi mrličji, torej vsaka tretja oseba je umrla predlanskim neprevidena. To so pri nas strašne številke. Nekatere zadene nesreča nagle smrti, nekateri odlašajo misleč, da ni tako nevarno, drugi odlašajo, ker sploh nimajo volje, da bi prejeli sv. zakramente, nemajhno število je vsako leto tudi samomorov... Ko umre, pa sorodniki zahtevajo ves pomp pri pogrebu, kakor da bi jim to kaj pomagalo... Za pomp, za parade, to skrb, za dušo svojega sorodnika nekateri niso hoteli pravočasno poskrbeti...

To so dejstva...

Kakršno življenje, taka smrt...

Velika nesreča je neprevidena smrt. Iz dejstva vidimo, da je za vsakega velika verjetnost v sedanjem modernem življenju, ki ubija živce, da pade in odide v večnost brez spovednika, brez sv. zakramentov...

Okrog 60 jih umre vsako leto v naši župniji. Približno vsak stoti faran pride danes na vrsto v letu, da odide v večnost. Kdo bo letos, kdo drugo leto, mi ne vemo. Vemo pa, da bo treba umreti, zakaj danes meni, jutri tebi, poje mrtvaški zvon...

Kdo bo mogel potem trditi, da ni misijon potreben?

Za vsakega je potreben, da si resno uredi svoje življenje, da ne pride za njega smrt, kakor tat — nepredvideno...

Čas kliče po misijonu.

Malokateri rod v svetovni zgodovini je živel na tako vulkaničnih tleh, kakor sedanji.

Pred par tedni se je strašno potresla zemlja v Anatoliji in v par dneh je izgubilo pod razvalinami 50.000 ljudi svoje življenje.

Na Španskem je v par letih poginilo v državljanski vojni 600.000 ljudi. Stotisoči so bili pomorjeni v strašnih mukah.

Poljska država je propadla v treh tednih in izgubilo je svoje življenje par sto tisoč ljudi... (?)

Ali niso vsi ti dogodki za nas velik opomin, strašno pretresljiva pridiga.

Ali so bili vsi ti stotisoči pripravljeni na pot v večnost?

Danes hodi po svetu smrtni angel z mečem v roki.

Na silvestrov večer sem poslušal v radiu prenos iz nemške fronte. Vojaki so peli v mogočnem zboru: Sveta noč... Pa mi je nehote prišlo na misel: Bog ve, ali bo izmed teh koncev leta 1940 še kdo ostal pri življenju. Mnogih letos za Božič ne bo več pri jaslicah.

Resni časi so, v katerih živimo. Mislím, da je prav, če se streznimo in pospravimo v svojih dušah...

Naj se izravnajo naša pota, griči greha odneso, globine — praznote duš napolnijo z milostjo.

Če znamo iz vremenskih znakov sklepati na vreme, je prav, da iz znakov sedanjega časa tudi napravimo za sebe potrebne sklepe za rešitev svoje duše...

Nашa župnija ga potrebuje.

Malo župnij v naši škofiji je tako potrebnih milosti sv. misijona, kakor naša. Kranj je postal „Klein Paris“, mali Babilon. Iz vsega sveta se je nateplo raznih ljudi, dobrih in slabih. Morda bo v župniji okrog 3000 domačinov, blizu 5000 pa priseljencev. Mnogi so zapustili svojo domačo hišo kot verni katoliki, pa jim je bil Kranj tujina, ki jim je izpila vero, poštenost, ljubezen božjo iz duš. Niso se znašli; tovarišija, brezbožna propaganda jim je otemnela luč vere in jih napravila morda mlačne, morda že neverne...

Nas rednih duhovnikov je premalo, da bi vse zajeli s svojim delom in verskim vplivom. Ne zmoremo vsega. Pridigarja nevere in materializma imajo vsak dan pred očmi, verski pridigar jim je pa celo enkrat na teden že preveč... Ni čudno, da odpadajo. Odpadnikov od vere je vedno več, zakonska nezvestoba grozno propada, mladina se v velikem pohujšuje, protiverska in naravnost brezbožna agitacija deluje z vso silo... Koliko je šibkih, ki ji podležejo.

Okrepiti je treba duše, da bodo močne. Poživiti krščanstvo, da ne ugasne. Obuditi še tlečo iskro vere v dušah, kjer še ni zamrla.

Kaj ni potreben sv. misijon za našo župnijo...?

Nas domačih duhovnikov nekateri sploh nočejo poslušati... Kakor otroci, katerim je beseda očeta nekam prešla že v vsakdanjost, da jo navadno preslišijo. Potrebno je izredno sredstvo, da se poživi evangeljsko življenje v dobrih, oživi vera v slabotnih, užge vera in milost v dušah, kjer je že ugasla...

Bodite popolni...

Tudi pravični, verni kristjani potrebujejo misijona. Gospod je nekoč rekel apostolom: „Bodite popolni, kakor je vaš oče v nebesih popoln.“ Jasno, da nikdar človek ne more doseči božje popolnosti. Toda božja popolnost naj bodi vsem Gospodovim učencem ideal, za katerim naj vsi stremijo. Vedno višje v popolnosti. Krščanska popolnost naj napreduje v naši župniji v dobrih vernikih po misijonu.

Morda bo kdo ugovarjal: „Saj imamo domače pridigarje, saj hodimo k spovedi in drugim zakramentom, čemu misijon? Res je, pridig in prilike za prejem sv. zakramentov je v Kranju kar dovolj, toda nevarnost je, da vsled vsakdanjosti, vsled tega, ker smo na to že navajeni, vse to sprejmemo in opravimo nekako preveč samo iz navade. Človek je tako slab, da kaj kmalu tudi dobra dela opravlja mehanično, površno, tako vse napol. Zato je potrebno tudi za dobre vernike, da dobe nekake nove vzpodbude za versko življenje, novega ognja v ljubezni do Boga. In to daje sv. misijon.

Potreba apostolata.

Nash narod smo vedno hvalili, da je veren, dober. Saj je res bilo in je še v njem mnogo dobrega, verskega življenja. V enem oziru pa je naš narod nekako zastal za drugimi, to je v apostolatu. Pri nas smo bili nekako preveč navajeni na to, da so vse opravili le duhovniki, verniki so pa kaj malo sodelovali pri reševanju duš in širjenju evangelija. Saj so se že zgražali nad pohujšanjem, toda preprečili ga niso. Ne odobrava bogokletja, ne protiverskega govorjenja, toda nikdar ne nastopi proti tej grdobi, ko se vrši pred njim.

Nash človek mirno gleda pohujšanje, delo sovražnikov evangelija in križa, pa ti bo skomignil z ramo, češ, „kaj to mene briga.“ Te zavesti, da smo vsi katoliki poklicani za apostolsko delo, vsak na svojem področju, manjka. Mnogo katolikov, ki so samo še po imenu katoliki, ne doseže več ne duhovnikova beseda, ne druga dušno pastirska sredstva. Edino le kak laik more še spregovoriti kako besedo. V naši župniji obstoji velika nevarnost, da bo misijonski zvon pel nekaterim gluhih ušesom. Še več, kar gotovo se bo od druge strani dvignila več ali manj javna propaganda zoper sv. misijon. Pikre opazke bodo letele, z lepo in grdo besedo se bo skušalo vplivati, da se odvrčajo ljudje od misijona.

Ali bi ne bilo v takih razmerah žalostno izpričevalo za katoliško javnost, če bi mirno gledala nasprotno propagando, sama pa ne bi ničesar storila. Potrebno je, da vsa župnija, kar je vernih in po veri živečih faranov, da vsi sodelujejo pri tem, da bo sv. misijon rodil obilo sadov.

Kaj naj vsak stori?

Treba je predvsem moliti za uspeh sv. misijona. V župni cerkvi javno molimo po pridigah in vsak dan po sv. maši za božji blagoslov sv. misijona. Naj bi vsi dobri verniki sami mnogo v ta namen molili, darovali sv. zakramente, dobra dela, zatajevanja, da bi dobri Bog radi dobrih del vernih poslal milost božjo onim, ki jo morda zametujejo... Naj se vsa župnija te dni pred sv. misijonom združi v naporih, da izprosimo čim več milosti božje, čim več blagoslova božjega za sv. misijon.

Šolskim otrokom so gg. kateheti razdelili listke — Jezusove dneve — kjer otroci pišejo vsak dan, kaj so dobrega storili za sv. misijon. Naravnost ganljivo je, kako nekateri otroci to lepo pojmujejo. V hudem mrazu prihajajo nekateri vsak dan k sv. maši in k sv. obhajilu, da vse to darujejo za uspeh sv. misijona... Ali naj nas otroci osramote. Naj bi vsa župnija te dni opravljala Jezusove dneve molitve, žrtve, zatajevanja, s katerim bi prosili božje Srce Jezusovo, da bi poslalo bogatih milosti za naš sv. misijon...

Voditelji sv. misijona:

Sv. misijon v Kranju bodo vodili častiti patri jezuitje iz Ljubljane in sicer sledeči gospodje: P. Remec, ki bo te dni prišel s Holandskega in bo najbrže nekaj dni pred pričetkom misijona obiskoval družine po župniji, nadalje p. Pate, ki je bil že parkrat v Kranju na duhovnih vajah, p. Žibert in p. Sečnik.

Spored misijona v Kranju

Sobota 24. februarja:

Zvečer ob 7.45. Pridi sv. Duh in blagoslov z Najsvetejšim. Prvi govor.

Nedelja 25. februarja:

Ob 6. Govor in sv. maša.

Ob 8. govor in sv. maša.

Ob 10.30. govor in sv. maša.

Popoldne ob 2.30 govor in litanije.

Zvečer ob 7.45 govor in blagoslov z Najsvetejšim.

Ponedeljek 26. februarja:

Zjutraj ob 5.30 govor in sv. maša.

Popoldne ob 3. govor in litanije.

Zvečer ob 7.45 govor in blagoslov z Najsvetejšim.

Torek 27 februarja:

Ob 5.30 govor in sv. maša.
 Ob 10. stanovski govor za žene v roženv. cerkvi.
 Popoldne ob 3. uri prvi govor in litanije.
 Popoldne ob poli petih drugi stanovski govor za žene v roženvenski cerkvi.
 Zvečer ob 7.45 govor in blagoslov z Najsvetejšim.

Sreda 28. februarja:

Ob 5.30 govor in sv. maša.
 Ob 10 v župni cerkvi prvi stanovski govor za dekleta.
 Popoldne ob 3. govor in litanije.
 Pop. ob 4.30 drugi stanovski govor za dekleta.
 Zvečer ob 7.45 govor in blagoslov z Najsvetejšim.

Četrtek 29. februarja:

Ob 5.30 govor in sv. maša.
 Popoldne ob 3. govor in litanije.
 Zvečer ob 7.45 govor in blagoslov.
 Zvečer ob 8. stanovski govor za može v roženvenski cerkvi.

Petek 1. marca:

Prvi petek v mesecu. Ob 5.30 govor in sv. maša.
 Popoldne ob 3. govor in litanije.
 Zvečer ob 7.45 govor in blagoslov.
 Zvečer ob 8. v roženvenski cerkvi stanovski govor za fante.

Sobota 2. marca:

Ob 5.30 govor in sv. maša.
 Popoldne ob 3. govor in litanije.
 Zvečer ob 7.45 govor in blagoslov.

Nedelja 3. marca:

Ob 6., 8. in 10.30 govor.
 Popoldne ob 5. uri sklepni govor, procesija sv. R. T. po Mestnem trgu do gimnazije in nazaj. Med procesijo se pojejo litanije presv. Srca Jezusovega, po procesiji zahvalna pesem in blagoslov. Udeleženci procesije se iste po možnosti udeležijo z baklami, hiše ob ulicah, kjer se procesija pomika, naj bodo razsvetljene.

SPORED ZA ŠOLE.

Gimnazija ima duhovne vaje v gimnazijski kapeli 23., 24. in 25. februarja in sicer:

Petek 23. februarja ob 8.30 govor za vse dijake.
 Ob 11. govor za vozače.

Sobota 24. februarja: Ob 8.30 govor, nato spoved v župni cerkvi za vozače.

Ob 11. govor za vozače.
 Popoldne ob 2. govor za nevozače in nato za iste spoved.

Nedelja 25. februarja: Ob 8.30 sv. maša v gimnazijski kapeli, govor in skupno sv. obhajilo.

Ljudska šola v Kranju: Spoved v petek 23. februarja popoldne ob poli treh in v soboto ob 8. uri zjutraj sv. maša in skupno sv. obhajilo.

Ljudska šola na Primskovem: Spoved v župni cerkvi v sredo 21. februarja popoldne ob poli treh in drugi dan v četrtek na Primskovem ob 7. uri zjutraj sv. maša in sv. obhajilo.

Obrtna in gremijalna šola: Spoved v četrtek 23. februarja ob poli treh popoldne in v petek ob 8. sv. maša s skupnim sv. obhajilom.

Meščanska šola: Spoved v ponedeljek 26. februarja popoldne ob 4. uri in drugi dan v torek ob 8. uri sv. maša in sv. obhajilo.

SPOVEDOVANJE:

Bolniki in gluhi pridejo najprej na vrsto. Za te je določena nedelja 25. februarja. Gluhi naj pridejo k spovedi to nedeljo popoldne od 4. do 5. ure. Bolnike in stare ljudi, ki ne morejo v cerkev, naj družine pravočasno prijavijo in jih bodo prišli misijonarji spovedat na dom v nedeljo 25. februarja.

Redno spovedovanje med sv. misijonom bo vsak dan od 5. ure zjutraj do 11. ure dopoldne in popoldne od poli treh naprej do desete ure zvečer. Med govori se ne bo spovedovalo.

Sv. maše bodo ob delavnikih vsak dan v župni cerkvi: Ob 5. uri pri oltarju M. B., ob 6. oziroma po prvi pridigi, ob 7., 8. in 9. uri. V nedeljo 25. februarja in 3. marca bodo sv. maše ob 5., 6., 7., 8., 9. in poli enajstih.

Misijonski zvon bo med sv. misijonom zvonil vsak dan zvečer od 7.30 do 7.45.

Opravilo za vse umrle župljane: V ponedeljek, dne 4. marca bo ob 5.45 skupno sv. obhajilo za vse pokojne župljane, nato slovesna peta sv. maša za umrle z libero in nato pridiga za duše v vicah. Naj se tega sv. opravila za ranjke udeleži po možnosti vsa župnija.

Prošnja vsem društvom v Kranju

Ob času sv. misijona je potrebno, da se misli vse župnije osredotočijo pri misijonu. Zato prosim vsa društva v Kranju, da v dneh sv. misijona v Kranju ne prirede nikakih zborovanj in ne drugih prireditev.

Župnija Kranj**OZNANILA ZA FEBRUAR:**

2. Praznik očiščevanja M. B. ali svečnica, nezapovedan praznik, sv. maše kakor ob nedeljah, popoldne ob poli treh litanije M. B. in po litanijah darovanje za sveče. Ob 10.30 blagoslov sveč in procesija okrog župne cerkve.

Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. maša z blagoslovom.

3. Sv. maša ob 8. uri na Pungratu.

4. Tretja predpostna nedelja, prva nedelja v mesecu, pričetek 40 urne pobožnosti. Ob 6. pridiga, blagoslov z Najsvetejšim in nato se izpostavi sv. R. T. in sv. maša. Ta dan je šolska sv. maša v župni cerkvi ob 9. Popoldne ob 3. je pridiga in pete litanije presv. Srca Jezusovega. Uro molitve molijo: Od 12. do 1. III. red, od 1. do 2. žene, od 2. do 3. dekleta, od 4. do 5. moški, od 5. do 6. šolska mladina. V ponedeljek med 40 urno pobožnostjo in v torek se izpostavi Najsvetejše ob 6. in nato je sv. maša. Sv. maše so še ob 7., 8., 9. in 10., zadnja s petjem. Uro molitve molijo kakor v nedeljo. Popoldne ob 3. je pridiga in po pridigi litanije presv. Srca Jezusovega, v torek je nato zaključek z zahvalno pesmijo.

Pustni torek zvečer ob 11. zvoni veliki zvon in naznani pričetek posta.

7. Pepelnična sreda, ob 8. blagoslov pepela in nato pepeljenje in sv. maša s petjem.

Ob petkih v 40 dnevem postu se moli zvečer križev pot v župni cerkvi ob poli osmih.

Čas za prejem velikonočnega sv. obhajila se prične na pepelnično sredo.

11. I. postna nedelja, služba božja po navadi. Popoldne shod za žensko Marijino družbo.

14., 16., 17. Kvatrni dnevi.

18. II. nedelja v postu, kvatrna nedelja ob 6. sv. maša z blagoslovom in popoldne križev pot.

25. III. nedelja v postu, misijon, glej oznanila za misijon.

POROČENI PARI:

Vehovar Janko, trgovec, Dol, župnija Kopriylica in Mohor Marija, učiteljica, poročena 6. januarja.

Bertoncej Janez, tovarniški delavec, Stražišče 302 in Košena Franciška, tov. delavka, Čirčiče 4, poročena 7. januarja.

Kosi Milan, fotograf, Kranj, Jezerska 6 in Peneš Marija, priv. uradnica, Kranj, Trubarjev trg 8, poročena 8. januarja.

Sajovic Franc, zidar, Luže, Senčur in Povšnar Marija, služkinja, Visoko, Senčur, poročena 21. januarja.

Primožič Franc, gostilničar, Slap, Tržič in Šantl Terezija, natakaričica, Kranj, hotel Jelen, poročena 24. januarja.

Blatnik Janez, tovarniški delavec, Čirčiče 54 in Jakopič Terezija, tovarniška delavka, Čirčiče 54, poročena 28. januarja.

Jančič Ivan, črkoslikar, Kranj, Bleiweisova 12 in Zajec Marija, tovarniška delavka, Kranj, Tavčarjeva 12, poročena 4. febr.

Bat Roman, pehotni poročnik, Bohinjska Bela in Rutar Marija, priv. uradnica, Kranj, Ljubljanska c. 5, poročena 4. febr.

Šribar Rudolf, tovarniški delavec, Primskovo 140 in Zadražnik Ana, delavka, Primskovo 140, poročena 4. februarja.

Dolencec Ciril, žični pletilski mojster, Stražišče 14 in Frlič Ivana, hišna, Kranj, Jezerska cesta 4, poročena 4. februarja.

Guzelj Anton, tovarniški delavec, Kranj, Stara cesta 15 in Debevec Vida, kuharica, Kranj, Vidovdanska 11, poročena 4. II.

Rogelj Franc, tovarniški delavec, Klanec 46 in Pavlin Franciška, tovarniška delavka, Klanec 46, poročena 4. februarja.

Suhadolnik Janez, živinozdravniški pomočnik, Kranj, Tavčarjeva 10 in Bitenc Marija, kuharica, Kranj, Tavčarjeva 10, poročena 4. februarja.

Vester Franc, zidarski pomočnik, Mošnje in Eržen Franciška, služkinja, Mošnje, poročena 4. februarja.

MRLIŠKA KRONIKA:

Theuerschuh Jera roj. Dežman, vdova po kleparju, Kranj, Jenkova 25, roj. 2. marca 1856, umrla 3. januarja.

Tičar Marijan, sin pekovskega mojstra, Kranj Layerjeva 10, rojen 4. januarja 1940, umrl isti dan.

Mihelič Lucija, roj. Bernik, Kranj, Trubarjev trg 5, roj. 14. decembra 1871, umrla 9. januarja.

Hafner Marija, hči brivskega pomočnika, Primskovo 196, rojena 25. novembra 1939, umrla 15. januarja.

Perne Cecilija, hči cerkovnika, Kranj, Strossmayerjev trg 3, rojena 18. novembra 1939, umrla 18. januarja.

Pleša Janez, posestnik, Struževo 17, rojen 12. januarja 1868, umrl 18. januarja.

Novak Ivan, krojač, Kranj, Gasilski trg 7, rojen 16. maja 1852, umrl 23. januarja.

Karu Marija, občinska uboga, Kranj, Trubarjev trg 2, rojena 7. maja 1857, umrla 24. januarja.

Fajfar Franc, posestnik, Čirčiče 12, rojen 28. novembra 1878, umrl 30. januarja.

Pristavec Franc, kamnoseški mojster, Kranj, Kokrško predmestje 3, rojen 17. februarja 1877, umrl 3. februarja.

Globočnik Marija, roj. Golob, žena zdravnika, Kranj, Prešernova ulica 6, roj. 18. avgusta 1873, umrla 3. februarja.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZGANILA ZA FEBRUAR:

1. Zvečer ob poli 7. molitvena ura pred prvim petkom.

2. Svečnica. Božja služba ob 6., 8. in poli 10. Ob poli 10. blagoslov sveč, po maši darovanje sveč za cerkev, popoldne ob 2. litanija Matere božje.

4. Tretja predpepelnična nedelja. Božja služba po navadi.

7. Pepelnica. Ob 8. blagoslov pepela in pepelenje ter sv. maša.

Vsak petek v postu po sv. maši ob 6. križev pot.

11. I. postna nedelja. Božja služba ob 6., 8., in poli 10.

14. Sv. Valentin. Ob 8. v Stražišču sv. maša za sosese.

18. II. postna nedelja. Božja služba ob 6., 8., in poli 10.

25. III. postna nedelja. Božja služba ob 6., 8., in poli 10.

24. Sv. Matija. Sv. maša ob 7. v Drolovki za sosese.

POROČENI PARI:

Rahne Andrej, tovarniški delavec na Jesenicah in Franciška Gorjanc, tovarniška delavka na Gor. Savi, poročena 4. februarja.

Demšar Ciril, tovarniški delavec v Stražišču in Dolenc Katarina, tovarniška delavka v Stražišču, poročena 4. februarja.

Stupnikar Franc, tovarniški delavec v Zg. Bitnju in Burnik Veronika, tovarniška delavka v Stražišču, poročena 4. februarja.

Bajt Stanislav, tovarniški delavec v Stražišču in Berčič Pavla, tovarniška delavka v Stražišču, poročena 4. februarja.

MRLIŠKA KRONIKA:

Zavrj Franciška, vdova užitkarica v Zgornjem Bitnju, stara 80 let, umrla 8. januarja.

Aleš Rajko, posestnika sin star 4 mesce, umrl na Bregu 32. 15. januarja.

Trebar Franciška, samska posestnica v Pševem, stara 52 let, umrla 15. januarja.

Razno

G. Ciril Mohor, organist in pevovodja župne cerkve v Kranju, je koncem decembra 1939. odpovedal službo radi prezaposlenosti. G. Ciril je že od leta 1903. pomagal na koru svojemu očetu, za katerim je l. 1908., po dovršeni orglarski šoli prevzel službo organista v Kranju. V tej dolgi dobi je vedno vestno izvrševal svojo službo, ki ni lahka v naših kranjskih razmerah, za kor in pevski zbor je mnogo žrtvoval truda in tudi lastnega denarja. Cerkevno predstojništvo župne cerkve je upoštevalo njegovo prezaposlenost pri drugem javnem delovanju in je sprejelo njegovo odpoved ter se mu je iskreno zahvalilo za ves trud na koru. Na Svečnico se je g. Ciril Mohor poslovil od kora in cerkvenega pevskega zbora.

G. Lipar Peter, glasbeni učitelj, je s februarjem prevzel službo organista pri župni cerkvi.

Mrliško ogledni list. Ponovno opozarjam, da ne smemo pokopati nobenega mrliča prej, dokler ne prejmemo mrliško-oglednega lista, ki ga napravi v Kranju za to določeni zdravnik, po vaseh so pa posebni mrliški ogledniki. V Kranju lastnica pogrebnega zavoda ukrene vse potrebo, če pa pri kakem mrliču sami domači oskrbe pogrebne zadeve, pa zelo pogosto pozabijo na mrliško ogledni list.

Zahvala. Na Svečnico popoldne je bilo darovanje sveč. Čeprav so se sveče podražile, vendar ni bilo letos nič manj sveč darovanih, kakor lansko leto, poleg sveč pa še din 668.— Vsem darovalcem se prav iskreno zahvaljujem! Bog plačaj!